

שיחה בנושא יום הסיגד בבית הרב אלישע וישליצקי שליט"א

דברי הרב : שיהיה ברור פה אם למישהו לא היה ברור, זה לא דרשות ולא שיעורים ולא שום דבר. זה שיח חברים בסך הכל, אם יש למישהו ציפיות אחרות, להתמקד !

כן !

ליאור : ראיתי במהר"ל ב'תפארת ישראל', הוא כותב מה המשמעות של המספר חמישים. הוא כותב על המרחק בין שבועות לפסח, שבעים החיבור וההתקדמות הרוחנית שמושגים בשער החמישים שמובדל מהמעלות החומריות הגופניות, מאפשרים להגיע להשגות שכליות אלוקיות, ולכן זה נקרא שער הבינה, להבדיל ממו"ט שערי טומאה, ששם לא מאירה המעלה השכלית האלוקית (לכן יש משמעות במספר הזה, שהוא כנגד שער החמישים).

שואל הרב : עכשיו, לאור זה, מה זה בעצם יום הסיגד ?

יום תפילה ?

יום מעמד הר סיני ?

איך אמור להתבטא שזה חמישים יום אחרי יום הכיפורים ?

ליאור : במשמעות השם. סיגד זה מלשון לסגוד, להשתחוות, זה בעצם ביטול העצמיות, יש פה איזה ביטול לרצון האלוקי.

הרב : זה, מה שליאור עכשיו אמר, זה לעניות דעתי עומק הסיבה שהעדה היחידה שמסוגלת לעשות יום כזה זו העדה האתיופית.

מי מבין מה זה ענווה, מי מבין מה זה צניעות ?

מה ליאור אומר, לבטל את העצמיות. הרי אנחנו 'קיימים', אלא לא להתגאות.

מי מסוגל ?

ה' הפקיד בידכם את היום הזה.

לחברה הישראלית לוקח קצת זמן להתעורר, קצת להתפקח.

הרב דני אומר שתשובה זה תהליכים, זה לא בבת אחת, זה פלאי פלאים.

עכשיו, מה שאני חושב לאור הדברים של ליאור שבעצם חודש מר חשוון הוא בתווך בין תשרי לבין כסלו.

יש אחד מגדולי החסידות, ה'בני יששכר'. הוא אומר שבית המקדש הראשון נחנך בתשרי, ובית המקדש השני נחנך בכסלו, זה לא התחיל מחנוכה, חנוכה היה באמצע בית המקדש השני. תחילת ביהמ"ק השני עפ"י נבואת חגי היה בעשרים וארבע בכסלו, כדי כסלו. יסוד היכל ה'. ואז אומר ה'בני יששכר', שבית המקדש השלישי, הוא יהיה בחשוון, בין הראשון לבין השני. ובעצם זה אומר שהחמישים יום, סוף המדרגה של יום כיפור זה כנראה הזמן של בניית בית המקדש, זה פלאי פלאים.

יום כיפור, התפקיד שלו הוא לנקות. במובן מסוים, אי אפשר בעצם להפריד בין ראש השנה שהוא נגיד בשפה שלנו 'חג הלידה' לבין יום כיפור שהוא 'חג הניקיון' וחג הסוכות שזה בעצם השמחה כתוצאה מהניקיון.

זה הבסיס.

עכשיו אתם אומרים ובעדק שצריך השלמה של זה, לעכל. מה זה חמישים יום בין פסח לשבועות (מתן תורה), אלו חמישים יום של עיכול. בעצם אלו חמישים יום של עיכול ושל טיפוח כל המדרגה שנוצרה בתשרי, ואז כתוצאה מהטיפוח של הבסיס הזה מגיעים לסוף חשוון. אם זה נכון שזה קשור לבניית בית המקדש השלישי,,, זה המדרגה העליונה.

נכון שמבחינת החומרה שאנחנו מתייחסים, נראה לנו שיום כיפור זה השיא, אבל אפילו אתה רואה בדברי חז"ל שאומרים שבת קול יוצאת ואומרת 'לכו אכלו בשמחה לחמכם' במוצאי יום כיפור, אז כתוב שם בדברי חז"ל: לקיים מה שנאמר 'מחיל אל חיל'. בעצם יום הכיפורים זה הכנה לסוכות, לא בדיוק הכנה, אבל זה מדרגה לפני סוכות, וככה אולי הכל התפתח. לכן מעלה גדולה בחשוון לעשות יום השתחויה.

מה עוד יש ביום הזה ?

צום !

מתנקים !

כדי לקבל מדרגה חדשה, מתנקים. יש כל מיני סוגי ניקיון, כנראה הצום הוא גם סוג כזה.

אני גם חושב שיש פה תיקון: יש חג שברך ירבעם מליבו, הוא היה גאותן והוא בדה חג בחשוון. ואתם בעניעות שלכם עושים תיקון לחג שלו. אתם לא בודים את זה מלבכם, זו מסורת עתיקה, וכמו שליאור הסביר זה היום החמישים שצומח מתוך החגים של תשרי.

הוא (ירבעם) בגאותו חשב שהוא התורה. הוא היה באמת מוכשר, אבל הייתה חסרה לו ענווה.

הקב"ה אומר לו בגמרא בסנהדרין אני מוכן לטייל אתך בגן עדן עם בן ישי. מה יכול להיות יותר טוב מזה ?

אם ה' היה אומר לנו אני מוכן לטייל אתכם בגן עדן,,, כבר היינו קופצים, ועוד יחד עם דוד, בכלל מה חסר לנו !

אומר ירבעם, לא !

למה לא, מה חסר לך ?

הוא שואל מי בראש.

אם פעם תצא בחבלי משיח, נגיד ב-70 שנה למדינת ישראל, סדרת ספרים בשם 'מה התעכב בדור בגלל השאלה מי בראש', לדעתי חדר שלם לא יספיק לספרים. והוא לא מוכן בגלל שה' אומר לו שדוד בראש.

לירבעם הייתה חסרה הענווה, וחסרה לו המסירות לכלל. לשמחתנו, העדה שבאה מאתיופיה, יש בה גם צניעות וגם מסירות נפש לכלל, זה תמיד הולך ביחד.

ירבעם פיצל את המלוכה , תחשבו היו אז שתי מדינות לעם אחד.

זה נורא !

מדינת ישראל ומדינת יהודה.

ירבעם היה איש הלכה, והוא ידע את האמת, שלפי ההלכה מלך ממלכי בית דוד יכול לשבת בעזרה במקדש. ומלך ממלכות ישראל לא יכול לשבת.

למה ?

אומרים הראשונים עפ"י הסוגיא במסכת סוטה בדף מב: כי למלכי בית דוד יש ענווה בסיסית, אז הכבוד שלהם לא חוצץ מפני כבוד השכינה.

אבל למלכי ישראל יש גאווה בסיסית, אז הכבוד שלהם חוצץ מפני כבוד השכינה, לכן הם לא יכולים לשבת בעזרה.

אז הוא עשה את החשבון הבא (לפי הירושלמי בע"ז פרק א'), בני ישראל יעלו לרגל ויראו את רחבעם מלך יהודה יושב בעזרה, כבודו יגדל !

יחפשו את ירבעם, יראו שהוא לא יכול לשבת בעזרה, אז תהיה העדפה של העם לרחבעם מלך יהודה. מעמדו של ירבעם יקטן, וכשזה יקרה הוא יפגע.

ירבעם אמר : אני צריך לעשות מאמץ שעם ישראל לא יעלה לרגל.

יהודי רוצה לעלות מאתיופיה לארץ ישראל. הוא לא יכול. הוא צריך ללכת עד סודן 300-400 ק"מ.

איך היינו עוצרים יהודי ואומרים לו : לא כדאי לך לעלות. תישאר באתיופיה ?.

בחיים ! שום כוח לא היה עוצר אתכם !

שום כוח בעולם !

שום סוג של צרה, שום סוג של קושי לא היה עוצר אתכם !

אז איך ירבעם הצליח לגרום לעם ישראל שלא יעלה לרגל, אי אפשר להאמין לדבר כזה !

הוא אמר לחברה' : מה אתם מחפשים בעלייה לרגל ?

חוויה רוחנית, התרגשות, י"ט בכסלו, מחפשים לרקוד קצת ?

אני מספק לכם את זה, אני אביא לכם גיטרה, אני אביא לכם את ישי ריבו, נביא לכם את לא יודע מי... ננגן לכם ותהיו מרוצים.

איפה ??

בדן !!!

השתגעתם לעלות מהצפון לירושלים. אתם יודעים מה זה ללכת עם חמורים, בנים, עד לירושלים. בואו נארגן לכם משהו קרוב.

עם ישראל לא עלה לרגל. הוא ארגן להם עגל בבית אל ועגל בדן

וזהו, לא עלו לרגל. נורא !

אז הוא בדה אחת מליבו, הוא התורה, הוא עם ישראל, הוא הכול.

ברגע שאין קדושת הכלל לא יכולה להיות צניעות אמתית. ברגע שאדם יש לו קדושת הכלל בנשמתו, זה לא משנה אם הוא יודע להסביר את זה, לא יודע להסביר את זה, יודע את כל הנימוקים לזה או לא, יודע את כל המקורות, זה לא מעלה ולא מוריד, נשמתו טהורה, יש לו צניעות בסיסית.

אומר המדרש, "בשעה שמלך המשיח בא",,,, זה קרוב חברים צריך להקשיב למדרש הזה !

הוא עולה על גג בית המקדש, הוא מדבר עם כל ישראל, מה הוא אומר להם ?

"צדיקים" "צדיקים", "תורניים" "תורניים", כל הקטלוגים של ימינו, הוא לא יודע המשיח !

הוא לא קורא עיתונים, לא רואה טלוויזיה, אין לו וואטסאפ, הוא לא יודע את הקטלוגים.
אז בכל המילים של ימינו הוא לא משתמש, איזו מילה הוא אומר להם ?

ענווים ! זה מה שהוא אומר.

זה לא תכונה היום (הענווה)!

אומרים : יבוא ליום עיון בנושא יום הסיגור הרב הזה והזה, ראש הזה וזה, ראש של זה וזה,
ראש של זה וזה... אין, פחות מראש היום לא מדבר, לא באים לשמוע.

תחשבו שהיו אומרים : יבוא ליאור מרחובות, העניו ! את זה לכתוב במודעה של יום עיון ?
לא מספיק מבריק, לא מספיק נועץ.

זו המילה היחידה שהמלך המשיח יגיד : ענווים, הגיע זמן גאולתכם !

הא, הגיע זמן גאולתנו, מחיאות כפיים !

לא !

מה הוא אומר ?

ואם אין אתם מאמינים...

אדם צנוע באמת, אומרים לו תשמע, הגיעה גאולה ! הוא אומר לא יכול להיות.

אומרים לו, לא רק שהגיעה גאולה, הבאת גאולה ! הוא אומר לא יכול להיות. אני הבאתי גאולה
? מה אתה רוצה מהחיים שלי.

אם אין אתם מאמינים, ראו באורי'.

מה עשו האשכנזים, יש להם הברה כזאת שכל קמץ הופך להיות חלם, אז הם אומרים 'ראו באורי
שזרח', זה לא כתוב במדרש. במדרש כתוב 'ראו באורי שזרח' !

כי הרי את זה אתם יודעים יותר ממני, איך לבן אדם יש ענווה ? אם לא ה' מזריח אור בתוכו,
אין לו ענווה. זו לא מידה שאפשר להגיע אליה לבר, אז 'ראו באורי שזרח'.

יש בכם כוחות. תאמינו בעצמכם, תהפכו את העולם !

ירבעם לא שייך במדרגה הזאת. אתם יכולים לעשות חג בסוף חשוון, בית המקדש השלישי ייבנה
בזכותכם. לא רק בזכותכם, הרבה אנשי ענווה בדור הזה, כל החיילים, כל גוש קטיף, כל
העיירות הטבעיות, שדרות, לוחמי האש, המון המון בעלי ענווה היום. אז המשיח יודע בזכות
מה הוא מגיע.

יש תיאור על הושענא רבה, שאחד מקבוצת הגאונים הרב האי גאון היה עולה כל שנה מבבל להר הזיתים בהושענא רבה להקיף את הר הזיתים שבע פעמים עם ערבות יחד עם שלוש מאות כוהנים. במסורת אם אתה עושה את זה, מגיע מלך המשיח.

כל שנה הוא היה עושה ניסוי, מביא שלוש מאות כוהנים, ערבות, שבע פעמים, הר הזיתים, הושענא רבה... אין משיח !

והוא לא מבין איפה הליקוי.

פעם אחת הוא אומר, שהוא הרגיש את אליהו הנביא לידו, הולך אתו.

הוא אומר לו תשמע אליהו למה זה לא מגיע ? עשיתי הכל !

אומר לו אליהו הנביא, תגיד איפה אתה רואה פה שלוש מאות כוהנים ?

אומר לו רב האי גאון, תספור !

אומר לו אליהו, יש פה כהן אחד !

יש פה מאתיים תשעים ותשע כוהנים מנופחים בגאווה שלהם, זה לא יעבוד לך עם הערבות. תביא עוד אחד כמו ההוא.

מי זה האחד הזה ? שואל אותו רב האי גאון.

אומר לו אליהו, הנה שם ! אחד מוזנח כזה, נראה לא כלום, שום דבר.

הוא הכהן ! כזה, תביא לי עוד מאתיים תשעים ותשע. עד היום הוא לא מצא.

פשטות, זה הכל !

אני אמרתי קודם תודה רבה לרב דני, למכון. אבל אני אומר תודה רבה ליאסו (מארגן יום העיון).

מפה מתחילה הגאולה. היא לא באה מכל מיני 'מבריקים' למיניהם, היא באה מלמטה.

היום בכ"ז חשוון, היה יום הזיכרון של הרב מנחם מנדל כשר. הוא היה תלמיד חכם עצום שעלה לארץ בתרפ"ד, למניינם 1924, והוא הקים את 'שיבת אמת' בירושלים, הוא היה חסיד גור. והוא דאג לזה שהרבי מגור ה'אמרי אמת' ינצל מהשואה. ולפני תשעים שנה בתרפ"ז, הוא קנה יחד עם עמותה שנקראת 'ניר דוד' את כל האדמות של צומת הגוש, צומת גוש עציון, שהערבים מנסים שמה לעשות מה שהם מנסים, זה היה יישוב שנקרא 'מגדל עדר'. מגדל עדר זה קוד הגאולה. ולא סתם בברור המטלטל שהיה עם רחל אמנו בפטירתה שהיא ילדה את בנימין, פסוק אחד אחרי זה, כשיעקב נוטה את אוהלו הלאה למגדל עדר, תראו שם את תרגום יונתן בן עוזיאל אחד התנאים, מגדל עדר, זה מלך המשיח שמוזכר בספר מיכה. בספר מיכה

פרק ד' הנביא אומר, כתוצאה מקיבוץ גלויות יהיה שלטון, תהיה ריבונות, תהיה מדינת ישראל, ושם אומר הנביא מיכה 'ואתה מגדל עדר' שזה מגדל של צאן, מגדל מאוד עלוב, אתה תיהפך להיות 'מגדל עפל'. אתה תהיה עפל, אתה תהיה מבצר גדול.

זה האדמות, הוא קנה אותם. והוא כתב ספר, בסיסי מאוד בעניין הגאולה שנקרא 'התקופה הגדולה'. הוא אומר דבר אחד בסיסי, הוא אומר חברים יקרים, כל חוות דעתך על הגאולה, כן, לא, בדיעבד, לכתחילה, לא משנה מי אתה, לא משנה באיזה שיטה אתה, באיזה עמדה אתה, הכל מתוך תורה! לא מהבטן, לא מהדמיונות, הכל מתוך תורה.

אני בשישית, בחור בן 16, לומד אצל ר"מ מפונוביץ', בישיבה התיכונית היה לי ר"מ אחד מפונוביץ', הוא אומר לי תגיד לי מה השטויות האלה של הגאולה, הרי צריכים לעשות תשובה קודם. ואני כמו לא יודע מה, הגעתי בשביעית ליומיים במרכז, מה שנקרא היום שבוי"ש, ואני אומר לאיזה אברך אחד, אברך! מה העניינים אתכם עם הגאולה, הרי צריך לעשות תשובה קודם.

ואני רואה שהוא מחייך, לא זו.

אני אומר לו אחי מה, בוא נדבר קצת.

פתח מסכת סנהדרין, לימד אותי סוגיה בדרף צז'-צח' שמסקנתה שגאולה לא תלויה בתשובה. חזרתי לר"מ הזה, אמרתי לו למה רימית אותי? לא אמרתי לי שזה סוגיה בסנהדרין.

הוא הוריד את הראש.

אמרתי לו, אני אניגד לך למה אתה מוריד את הראש, כי אתה גם לא ידעת שזה גמרא בסנהדרין. אתה לא אמרת לי שצריך תשובה לפני גאולה כי למדת את הסוגיה, אלא מה, מהבטן שלך! אתה אומר מה, איך שייך גאולה בלי תשובה.

בענייני הגאולה, הרב כשר אסף אלפי מקורות וכינס אותם.

אחד היסודות של הגאולה נקרא אתערותה מלתתא, מלמטה. יאסו היה יכול להתמרמר, היה יכול להגיד החברה הישראלית הזאת כפויית טובה, לא מחשיבה את העדה האתיופית, לא עושים עניין מיום הסיגד. מה היה יוצא מהמרמור שלו, עוד ממורמר אחד. במקום זה הלך, דיבר עם הערוץ, דיבר עם המכון, דיבר עם הרב דני, דיבר פה דיבר שם, היה יום עיון. איפה הייתי זוכה לפגוש אתכם, אם לא היה יום העיון הזה. עכשיו אני, כיוון שידעתי שבגלל הרגל אסור לי לצאת, אמרתי אלישע! אתה לא ראוי לפגוש את העדה הזאת, אין סיכוי בעולם שאתה תפגוש מישהו מהעדה האתיופית לפני יום הסיגד אם אתה צריך להיות בבית. יש יום עיון במכון, כמה זה מפה בערך 800 מטרים פלוס מינוס. כותב לי ליאור, אומר לי יש כמה חברה' שרוצים לבוא אליך. אהה (אנחה) אמרתי, אני אזכה לראות את העדה לפני יום הסיגד,

אתם לא מבינים מה זה, זה פלאי פלאים. הבנאדם הזה (יאסו), זה הכל התערותה מלמטה, ככה הגאולה. זה דבר מדהים.

ביום שישי היה יום הזיכרון של הברון רוטשילד, בשנת תרמ"ב כשהתימנים התחילו לפקוד את הארץ, נהיה שינוי במושבות, התחילו להריח שאפשר לבנות, ראשון לציון, נס ציונה, גדרה, רחובות, אבל אין כלום.

היה תלמיד חכם עצום, קראו לו הרב שמואל מוהליבר. הוא נסע לרוטשילד, רוטשילד היה נחשב לאחד מעשירי העולם, יהודי עם קשרים מפה עד להודעה חדשה. הרב מוהליבר מתאר מה הוא הרגיש לפני שנכנס בדלת, הוא חשב שרוטשילד יסתכל עליו כמו עוד שנודר אחד שאוסף כסף, עוד אחד מתוך מאות, מה זה שונה. נכנס פנימה אליו, אומר לו 'תשמע, אתה רוטשילד יכול להיות שותף בגאולה'. בחיים, אף אחד לא דיבר איתו ככה. מגיע הרב מוהליבר, לא מבין בכספים, לא מבין בבנקים, אומר לו 'אתה יכול להיות שותף בגאולה'. יש היום יהודים בארץ שהתחילו לייבש ביצות, התחילו לעבוד. שים כתף! אתה לא רוצה, לא צריך. והרב הישיש הזה פילח את הלב של רוטשילד, מהפכת עולם, דברים מדהימים. שלוש פעמים הוא עולה לארץ בחודש אייר, בתרמ"ז, תרנ"ג, ותרע"ד, עושה סיור. איפה שהוא רואה אנשים שהתחילו משהו וקשה להם, מסתבכים, שם הוא שם כסף. הפך את הגאולה.

זה לא הוא, הוא התעורר. וכל אחד מאתנו שותף בגאולה. אנחנו לא מחפשים כותרות, כמו שאמרתי המשיח יגיד 'ענווים' 'ענווים', לא דברים אחרים. אתה יכול לעבוד כמה שאתה רוצה, אתה יכול להפוך את העולם. בתוכך, בסביבתך, אתה יכול להפוך את העולם.

אז אשריכם. אני לא זכיתי להיוולד מהעדה האתיופית, מה אני אעשה זה חסרון. אבל זה שאתם באים, מעודדים, ככה אני יותר רגוע. והקב"ה יברך את כולכם, שתוציאו לפועל את מה שאתם, וגם שלאט לאט יפתחו עיני אחרים להבין מה יש בכם ויסקימו לקבל את זה. כי זה המידה האחרונה לפני שבא המשיח, תיקון הגאווה. זה המידה, זה היעד. ה' שמר אתכם הרבה שנים, התמלאתם כוחות, פתח את השערים, הגעתם לפה להעיר אותנו, להעיר ב-ע' ולהאיר ב-א'.

טוב, אני לא יודע מה הערך של מה שאני אומר, אבל אני אומר לכם תודה.

'אלישע אמר תודה, מה אתה? מי אתה?'. אבל תדעו שיש איש פשוט שהוא מקבל מכם כוח, שאומר לכם תודה, ומתפלל שהקב"ה יעזור שכל עוצמתכם תבוא לידי ביטוי, אז חג שמח.

שירת 'בשעה שמלך המשיח בא...'

פלא פלאים!

לדעתי, אני לא יודע מה השעה, אני חושב שכדי שתגיעו לשיעור האמיתי בזמן, אל תתעכבו, ובאמת תודה גדולה.

